Р Е Ш Е Н И Е
№ 42727

гр. София, 02.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 35 състав,** в публично заседание на 14.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **8361** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на А. Д. О., гражданин на Н., адр. [електронна поща] срещу отказ за издаване на виза „С“ от 16.06.2026 г. , издаден от консула в посолството на Република Б. в [населено място], Н.. Отказът е издаден като е попълнен стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна – приложение VI, т.т. 2, 3, 4, 10 и 13 към чл. 32 от Визовия Кодекс - Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ, L 243/1 от 15 септември 2009 г.). Посочени са основанията за отказ, а именно т.т. 2, 10, 13: целта и условията на планирания престой не са обосновани убедително; предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна; има основателни съмнения за намерението Ви да напуснете територията на държавите членки преди изтичането на визата. Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на административния акт поради противоречие с материалния закон и процедурата по издаването му. Моли отмяна на акта. Ответникът от консула в посолството на Република Б. в [населено място], Н. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взима становище. Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 1 от ЗЧРБ отказите за издаване на виза могат да се обжалват по реда на 1/4 Административнопроцесуалния кодекс относно тяхната законосъобразност. Процесната жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което съдът приема, че тя следва да се разгледа по същество. Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за

законност на акта по чл. 146 от АПК: Страните не спорят, че със заявление по образец жалбоподателят е поискал от посолството на Република Б. в [населено място], Н. да му издаде виза тип „С“, като към заявлението са приложени и съответните документи. Не се спори, че по заявлението на жалбоподателя е издаден процесният отказ за издаване на виза „С“ от ответника. Отказът е издаден като е попълнен стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна – приложение VI, т.т. 2, 3, 4, 10 и 13 към чл. 32 от Визовия Кодекс - Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ, L 243/1 от 15 септември 2009 г.). Посочени са основанията за отказ, а именно т.т. 2, 10, 13: целта и условията на планирания престой не са обосновани убедително; предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна; има основателни съмнения за намерението Ви да напуснете територията на държавите членки преди изтичането на визата. Като мотиви, твърде общо е посочено – „Цялостен анализ на документите и фактите, свързани с пътуването, не доказват по убедителен начин, че целта на посещението е действителна и апликантът има намерение в срок и по определен ред да напусне територията на държавите членки. Неубедително интервю. Миграционен риск.“. Съдът приема, че оспореният отказ за издаване на краткосрочна виза вид "С" е издаден от компетентен административен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от НУРИВОВР, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република Б. или от такива представителства на друга държава-членка на Европейския съюз, с която Република Б. има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи. Съдът, обаче, не приема, че е спазена установената писмена форма на административния акт. Действително, отказът е на стандартен формуляр за уведомление, съдържат се реквизитите по Приложение № 7 от НУРИВОВР, изискуеми и от общите изисквания на АПК, в съобразителната му 2/4 част са посочени поредният номер и датата на заявлението на чужденеца, посочена е разпоредбата от приложимия нормативен акт, въз основа на която се отказва издаването на визата. Посочени са приетите за установени от органа факти, анализирана е относимата правна уредба, формирани правни изводи. Диспозитивът на акта кореспондира на неговата обстоятелствена част. Актът носи подпис на неговия издател. Указан е редът за неговото обжалване. В отказа са посочени правните основания по стандартния формуляр по приложение VI, т.т. 2, 3, 4, 10 и 13 към чл. 32 от Визовия Кодекс - Регламент (ЕО) № 810/2009, на основание на които той е постановен, а именно: т.т. 2, 10, 13: целта и условията на планирания престой не са обосновани убедително; предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна; има основателни съмнения за намерението Ви да напуснете територията на държавите членки преди изтичането на визата. Като мотиви, твърде общо е посочено – „Цялостен анализ на документите и фактите, свързани с пътуването, не доказват по убедителен начин, че целта на посещението е действителна и апликантът има намерение в срок и по определен ред да напусне територията на държавите членки. Неубедително интервю. Миграционен риск.“. При тези твърде общи и неясни от гледна точка на конкретно установени факти, мотиви, съдът не приема, че актът е мотивиран и отговаря на разпоредбата на чл. 59 от АПК. Липсва всякакво позоваване на конкретни документи извън него, които установяват правно-релевантни факти. Не е такова позоваване и мотивът „Неубедително интервю“. Това изключва възможността актът да бъде проверен за законосъобразност. В подкрепа на тези изводи е и изисканото именно от ответника, по реда на чл. 186 от ГПК,

писмо на ДАНС, приложено под л. № 48 от делото, което посочва че Агенцията не е давала становище по процесното административно производство по издаване на виза „С“. Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата е основателна и издаденият отказ следва да се отмени, като незаконосъобразен. С оглед на това, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя административният орган следва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на ЗЧРБ и указанията по това решение. 3/4 Въз основа на гореизложеното, съдът Р Е Ш И: ОТМЕНЯ , по жалба на А. Д. О., гражданин на Н., адр. [електронна поща] , отказ за издаване на виза „С“ от 16.06.2026 г. , издаден от консула в посолството на Република Б. в [населено място], Н.. ИЗПРАЩА делото като преписка на Посолство на Република Б. в [населено място], Н. за ново произнасяне в едномесечен срок от постановяване на настоящото решение по заявление то на жалбоподателя А. Д. О., гражданин на Н., адр. [електронна поща] за издаване на виза „С“, като се съобразят мотивите на настоящото решение. Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено. СЪДИЯ